

Vogt dig for den, der kræver al din tro

(Halfdan Rasmussen 1915 -2002)

LEDER

Kære alle.

Styrelsen har på sit seneste møde besluttet, at der skal etableres to nye kommunikationsfora på Skoleforeningens interne kommunikationsplatform. Det ene forum giver fællesrådsrepræsentanterne i de ni fællesrådsdistrikter mulighed for at kommunikere om alt, der har betydning regionalt. I det andet forum kan hele fællesrådet dele viden og debattere. De erstatter ikke vores regionale møder i distrikterne, men er tænkt som en yderligere mulighed for at fremme vores grundlæggende politik for mere transparens, medinddragelse, information og sparring i Skoleforeningens forældredemokrati.

Skoleforeningens formand
Udo Jessen

Det faktum, at vi for nogle år siden forandrede fællesrådsmøderne hen imod mere inddragelse i workshops, sparringsgrupper og udvalg, har vi fået meget ros for. Derfor ønsker vi nu også at udbygge de digitale møderum. Ideen dertil kom fra menige fællesrådsmedlemmer, og styrelsen har enstemmig besluttet, at det skal føres ud i livet hurtigst muligt.

Skoleforeningen har dygtige og engagerede folkevalgte, som gør vores organisation til den stærke og fremtidssikre forening, som vi er. Alle vores forældre er faktisk med til at gøre Skoleforeningen til den levende forening, vi er.

At Fællesrådet har stemt for, at at det er barnets tarv, der tæller højest, og at det har stemt for, at vi altid vil have en positiv tilgang til udfordringer, som for eksempel »forventninger til sprog«, gør mig stolt og glad. Det er en beslutning, som er præget af et humanistisk syn, og det styrker os som Skoleforening i en tid, der desværre åbner op for gamle forstøvede ideer og holdninger, som jeg troede kun eksisterede i historiefortællinger.

I et demokrati har man meningsfrihed, og det er fint. Alle må sige, hvad de vil, så længe det ikke er strafbart. Men man har altså også lov til ikke at deltage i alt, hvad der debatteres rundt omkring i verden. Man har også lov til at ryste på hovedet over det, der sker i verden. Man har lov til at leve i nuet og ikke i en fjern fortid – som gudskelov er en fortid. Det hører også med til et demokrati, og det gør mig også glad.

Dansk Skoleforening glæder sig over at Stefan Seidler på landsmødet sidste lørdag blev valgt til mindretallets kandidat til Berlin. Stefan har stort kendskab til mindretallet og har et godt politisk netværk nord og syd for grænsen, og det kan mindretallet og hele vores hjemstavnsområde kun nyde godt af.

Mangfoldighed og brobygning er ord, som ofte benyttes i taler, og når mindretallet omtales i det hele taget, og Stefan vil sikkert også nikke genkendende til disse to ord og deres betydning. De passer godt om et mindretal, der rummer meget, og som spænder vidt. Jeg håber på, at vi får stemmer nok til, at Stefan Seidler kan indtage sin plads på en stol i forbundsdagen, og at han kan arbejde for mindretallet inde fra maskinrummet i Berlin.

Derfor er det også enormt vigtigt, at vi som dansk mindretal engagerer os i hele Europa, i diverse politiske organer, i FUEN og meget andet. Det er også vigtigt, at vi fortæller andre i Europa omkring åbenhed, ligeværd, participation, frisind og tolerance. Dette arbejde kan måske også øge chancen for en formel anerkendelse som immateriel UNESCO-kulturarv for vores grænseland.

Jeg tillader mig at citere:

»KUN GENNEM OVERSKUD, GLÆDE OG OPMUNTRING TIL ET FÆLLESSKAB I FRIHED OG UDEN TVANG, KAN MINDRETALLET FORTSAT ILTES«
(METTE BOCK TIDL. FORMAND FOR GRÆNSEFORENINGEN OG TIDL. KULTURMINISTER)

Så smukt, så sandt!

»Kollegiet« mangler liv

Livet på ungdomskollegiet er meget frit, og der er vide rammer. Samtidig er der altid en voksen i nærheden, hvis eleverne har brug for det.

UNGDOMSKOLLEGIET

Nanna Sarauw

kommunikation@skoleforeningen.org

Når man går forbi bygningen, der ligger gemt inderst på Marieholzweg, er der ingen tvivl om, at den er opført først i 70'erne med inspiration fra Danmark. Den ligner en stor grå betonbunker med vinduer. Men når man åbner døren og kigger ind i kollegiets indre, åbner der sig en helt anden verden.

Forstander Allan Pedersen byder velkommen med et:

- Her plejer at være fuld af liv. Vi savner elever, lærerstuderende og vores heldagsskolebørn, som virkelig satte kulør på kollegiet ved middagstid.

Før corona var huset fyldt med latter, støj og glade børn og unge. Men Covid 19 har fået støjniveauet ned på et niveau, som slet ikke passer til kollegiet. Huset har holdt åbent under nedlukningen – med restriktioner selvfølgelig. Kollegiet tilbyder ikke kun "husly" til skoleelever.

RESUMEE

Das Ungdomskollegiet i Flensburg bietet den Schülern viel Freiheit und sorgt gleichzeitig dafür, das immer ein Erwachsener in der Nähe ist, wenn einer gebraucht wird. Das Ungdomskollegiet ist für junge Menschen in Ausbildung, die von weit her kommen oder Zuhause herausgefordert sind.

primære målgruppe er de unge, som ellers ville have meget lang transporttid til skole. Det drejer sig fx om børn fra øerne Sild og Før, der er nødt til komme til fastlandet efter 8. klasse, hvis de vil fortsætte i det danske system.

Kollegiet har et optagelsesudvalg, som i sidste ende beslutter, hvem der skal have en plads. Det har selvfølgelig lettet lidt på behovet for bomuligheder i Flensburg, at A. P. Møller Skolen er kommet til. Kollegiet råder over 65 pladser og plejer at være fuldt belagt, som Allan siger.

“

Vi har altid
en nødplads
i baghånden

Allan Pedersen

Altid en nødplads

- Vi har altid lige en nødplads i baghånden, hvis nogen virkelig har brug for det.

I weekenderne er kollegiet som udgangspunkt lukket, men eleverne får som oftest lov til at blive, hvis de spørger om lov. Når man er 18 år, så får eleverne udleveret en nøgle og må

egentligt komme og gå som de vil, men kollegiet ser gerne, at man siger besked, hvis man ikke er hjemme til middag. De små elever skal være hjemme og på værelset kl. 22. For dem er der også en obligatorisk lektietime efter skole. Livet på kollegiet er meget frit, og der er vide rammer, men der altid en lærer på vagt, og forstanderen bor på Kollegiet. Så der er altid en voksen i nærheden, hvis eleverne har brug for det. Men alt i alt er det et hus med højt til loftet og som emmer af liv, når Corona ikke stikker en pind i hjulet.

- Vi vil gerne have livet på kollegiet tilbage, som det var før Corona med 55 elever, aftaler om besøg fra udlandet og lærerstuderende, siger forstander Allan Pedersen

På kollegiet glæder de sig til at modtage ansøgninger til næste skoleår og krydser fingre for at huset er fuldt af liv i det nye år.

Ben Erik Ahlers og Meeri-Lene Reckermann kommer fra Sild og går i 9. klasse på Duborg-Skolen.
Foto: Daniel Dürkop

Din medlemsavis
Fokus

Dansk Skoleforening
for Sydslesvig e.V.

Stuhrsallee 22
24937 Flensburg
Tlf.: 0461 50470

FAKTA

Der er ansøgningsfrist 1/6 2021

En plads koster mellem 748-4400 euro for et år (prisen kommer an på forældrenes indtægt)

Kollegiet tager imod unge under uddannelse. Det er primært for unge, der har lang skolevej, men der optages også elever med udfordringer i hjemmet

Det blev taget i brug 23. oktober 1971

Kollegiet optager fjerntbønde danske unge under uddannelse

Kollegiet er berømt for sin gode mad

Der er både billard, fitnessrum, air-hockey, bordfodbold og mange andre fritidstilbud på kollegiet.

Pia Hagens og Karo Stoklasa ser store fordele ved at bo på kollegiet.
Foto: Nanna Sarauw

Beboerne er vilde med kollegiet

At bo på Ungdomskollegiet i Flensborg er som at få en ny stor familie. Det er et sted, hvor man støtter hinanden, både fagligt og socialt.

UNGDOMSKOLLEGIET

Nanna Sarauw
kommunikation@skoleforeningen.org

Karo Stoklasa er 15 år og fra Før. Hun går i 9. klasse på Duborg-Skolen og har boet på kollegiet, siden hun startede i 8. klasse. Det er noget tidligere, end man plejer at flytte ind. Det er som regel i 9. klasse, at eleverne kommer med deres ejendele og indtager et af kollegiets enmandsværelser. Hendes storesøster Jule boede allerede på kollegiet, så springet var ikke så stort.

- Begyndelsen var lidt svær. Der var mange nye mennesker. Jeg var langt væk hjemmefra og savnede min familie. Men når man først har vænnet sig til det, er det superfedt, siger Karo, når man spørger til springet fra Før til Flensborg.

- Hun og Pia Hagen på 16 år, som også går i 9. klasse på Duborg Skolen, sidder med den behørig afstand på 1,5 m fra hinanden i kollegiets nye sofaer. Begge piger er enige om, at muligheden for at læse lektier sammen efter skole, og det på tværs af årgangene, er en af de store fordele ved at bo på kollegiet. Eleverne er gode til at hjælpe hinanden. Det er lidt som at få en ny stor familie. Når Corona igen tilfælder det, glæder de sig begge til at have kollegieweekend, hvor de slæber madrasserne ned i opholdstuen for at se film på væggen og hygge. Det er noget andet end hverdagen,

Jule Stoklasa og Henry Detlefsen synes, at det er ren luksus at bo på kollegiet.

Foto: Daniel Dürkop

hvor de skal være på værelset klokken 22. Pigerne siger næsten i munden på hinanden:

Friheder

- Vi skal ikke slukke lyset på noget bestemt tidspunkt, men, fortsætter Pia, klokken 24, slukker kollegiet wlan, så der skal man ikke være i gang med at lave en skoleopgave.

Når eleverne fylder 18 år, så er der der fri adgang til wlan, og lektietimen bliver også inddraget. Karo uddyber:

- Så mener de (de voksne, red.), at vi er gamle nok til selv at styre lektierne. Nu skal vi være på værelserne i lektietimen, også selv om vi ikke har lektier. Vi er sammen med andre hele tiden, så en pause midt på dagen er ganske godt.

Jule Stoklasa, Karo's søster på 17 år, lader hånden glide hen over det

bløde grå sofastof. Mens hun læner sig tilbage og gør sig det behageligt i den store tre personers sofa, som der er flere af rundt om i fællesrummet.

- De er helt nye og virkelig lækre. Sådan nogle havde vi ikke før Corona, siger hun.

Mens mange af eleverne alligevel var væk pga. corona, har kollegiet benyttet lejligheden til at få malet og fået nyindrettet fælleslokalerne. Så kollegiet ser anderledes ud, end da Jule flyttede ind som 13-årig for at gå i 7. klasse på Duborg Skolen.

- Det er også den alder, hvor forældre og børn nogle gange ikke har det så godt sammen. Selvfølgelig har jeg savnet mine forældre i starten, men her sker altid noget, og for mig var det virkelig godt. Jeg passer meget bedre ind her.

Jule har boet på kollegiet i 4-5 år

og synes ifølge hende selv, at det er megafedt at bo her.

Dels har hun fået rigtig mange nye venner i Flensborg. Jule bruger næsten al sin tid i selskab med dem. Dels har hun fået rigtig meget ud af den hjælp, hun kan få med lektierne fra både lærerne og de andre beboere.

- Desværre må vi ikke få besøg for tiden pga. corona. Men før måtte gæster gerne overnatte og spise med. Allan (forstander Allan Pedersen, red.) skal selvfølgelig have besked, fortæller Jule, når talen falder på vennerne, som er det allervigtigste for Jule Stoklasa.

Henry Detlefsen på 18 år fra Kappel har kun oplevet kollegiet under restriktioner, men det er stadig meget bedre end at bruge cirka to timer på transport hver vej, som han

RESÜMEE

Im Ungdomskollegiet in Flensburg zu leben ist wie eine neue große Familie bekommen, sagen die Bewohner. Hier unterstützt man sich: Beim lernen und auch im sozialen Alltag.

brugte, før han flyttede ind. Henry kendte faktisk slet ikke til kollegiet, før han faldt over det i sin research for at finde en løsning på sit problem med den lange transporttid.

- Jeg skulle op kl. 5 hver morgen og allerede efter en uge, kunne jeg godt se, at det ikke holdt. Og så fandt jeg kollegiet. Jeg har ikke råd til egen lejlighed, så det er rigtig godt, og jeg er meget glad for at bo her.

Jule afbryder Henry med et - Det er mega luksus at bo her.

Jule og Henry ender med at tale om, at det egentligt er en meget luksuriøs måde at flytte hjemmefra på. Eleverne har ansvaret for selv at skulle gøre rent på eget værelse, vaske tøj og stå op, men der bliver serveret tre måltider. Madpakken må man selv smøre, og der er altid hjælp at hente med lektier. Henry er hvert fald glad for sit valg og regner med at blive til han har afsluttet sin eksamen.

Redaktion:
Daniel Dürkop,
kommunikations-
medarbejder hos
Skoleforeningen